

۱۳۴۳۴۴

۱۳۹۵ / ۱۰ / ۱ - ۸

« بسمه تعالی »

وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست « قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلواک » که در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و پنجم آبان‌ماه یکهزار و سیصد و نود و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۵/۹/۲۴ به تایید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱۱۵/۷۶۲۷۴ مورخ ۱۳۹۵/۱۰/۴ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات و ترتیبات مندرج در ماده (۲۴) موافقتنامه می‌باشد.

(Handwritten signature)
حسین روحانی
رئیس جمهور

دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۵۱۱۰۱۳۴۴
تاریخ ثبت: ۱۳۹۵/۱۰/۱-۹
کد پرونده:
ساعت ورود:

رونوشت:

دفتر مقام معظم رهبری - دفتر رئیس جمهور - دفتر ریاست قوه قضائیه - دفتر ریاست مجلس شورای اسلامی - دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام - دبیرخانه شورای نگهبان - دفتر معاون اول رئیس جمهور - معاونت امور مجلس رئیس جمهور - معاونت حقوقی رئیس جمهور - وزارت امور خارجه - سازمان برنامه و بودجه کشور - دیوان محاسبات کشور - دفتر هیأت دولت - دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت - امور توافقیهای بین المللی - معاونت امور تقنینی معاونت امور مجلس - معاونت قوانین مجلس شورای اسلامی - اداره کل پیگیری طرح ها و لوایح - اداره کل اسناد و تنقیح قوانین مجلس شورای اسلامی - اداره کل تدوین قوانین مجلس شورای اسلامی - معاونت تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات نهاد ریاست جمهوری - سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران - روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران (جهت درج در روزنامه) ۱۳۹۵/۱۰/۵

پست

شماره: ۱۱۵۷۶۲۷۴

تاریخ: ۹۵/۱۰/۰۴

پست:

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۲۸۸۱/۲۲۲۳ مورخ ۱۳۹۵/۱/۱۶ در اجرای اصل
یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون
موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و
دولت جمهوری اسلواک که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم
گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۹۵/۸/۲۵ و تأیید
شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می گردد.

علی لاریجانی

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلواک

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلواک مشتمل بر یک مقدمه و بیست و چهار ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه تنظیم اسناد آن داده می‌شود.
تبصره - ارجاع اختلافات موضوع بخشهای (ب) و (ت) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلواک

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلواک (که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند)؛
با تصدیق این که سرمایه‌گذاری برای توسعه پایدار حیاتی است و تفاهم بر اینکه تشویق سرمایه‌گذاری مستلزم تلاشهای مشترک سرمایه‌گذاران و هر دو طرف متعاقد، اعم از دولت میزبان سرمایه‌گذاری یا دولت مبدأ سرمایه‌گذاران، می‌باشد؛
با تلاش برای تضمین سازگار بودن و تسهیل کننده بودن سرمایه‌گذاری برای حمایت از سلامت؛ ایمنی و محیط زیست و تشویق و حمایت از حقوق کار به رسمیت شناخته شده داخلی و بین‌المللی؛
با تصدیق اینکه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری باید منجر به افزایش توانمندی اقتصادی هر دو طرف متعاقد شود؛
با تلاش برای تشویق سرمایه‌گذاری که موجب توسعه پایدار طرفهای متعاقد شود؛

با علاقمندی به ایجاد شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری بیشتر سرمایه‌گذاران هر طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر؛
با هدف حفظ توازن بین حقوق و تعهدات بین سرمایه‌گذاران و دولت میزبان؛
با شناسایی حقوق و تکالیف طرفهای متعاقد در وضع مقررات برای سرمایه‌گذاری در درون قلمروهای خود به منظور دستیابی به اهداف مربوط به سیاستهای داخلی؛
با عزم به پیشگیری و مبارزه با فساد، از جمله رشوه در همکاری بین‌المللی و سرمایه‌گذاری و تشویق مسزولیت اجتماعی شرکتها؛
به شرح زیر توافق نمودند:

بخش (الف)

تعاریف و دامنه شمول

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱- اصطلاح «شرکت» به معنی هر موجودیت انتفاعی تأسیس شده یا سازماندهی شده به موجب قانون حاکم طرفهای متعاقد می‌باشد، اعم از اینکه مالکیت یا کنترل آن خصوصی یا دولتی باشد، از جمله بنگاه اقتصادی، مشارکت، مالکیت انحصاری، انجمن، شرکت سهامی از جمله شرکت مشترک، یا سازمانی مشابه، و شعبه یا دفتر نمایندگی هر موجودیت مزبور

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» به معنی موارد زیر است:

الف) سهام، سهم‌الشرکه و دیگر اقسام مشارکت سهامی در یک شرکت؛
ب) اوراق بهادار، اوراق قرضه، وامها و سایر اقسام اسناد بدهیها در یک شرکت؛

پ) اموال عینی، از جمله اموال غیرمنقول، و اموال دینی، از جمله حقوقی مانند اجاره، رهن، حق حبس و وثیقه بر اموال غیرمنقول؛

ت) حقوق اعطا شده به موجب قانون نظیر مجوزها و پروانه‌ها؛

ث) حقوق مالکیت معنوی؛ و

ج) سازمان تحقیق و توسعه غیرانتفاعی؛

مشروط بر اینکه:

الف) سرمایه‌گذاری طبق قوانین دولت میزبان و با حسن نیت انجام و نگهداری شود؛

ب) سرمایه‌گذار مالکیت مستقیم یا کنترل مستقیم سرمایه‌گذاری را داشته باشد؛

پ) سرمایه‌گذاری مشخصات زیر را دارا باشد (مشمول سازمان‌های تحقیق و توسعه غیرانتفاعی نمی‌شود):

۱- تعهد سرمایه یا سایر منابع؛

۲- پیش‌بینی سود متعارف؛

۳- پذیرش خطر (ریسک)؛

۴- مدت زمان متعارف؛

۵- کمک مؤثر به اقتصاد دولت میزبان.

ت) در مورد شرکت و سازمان تحقیق و توسعه غیرانتفاعی، حضور فیزیکی قابل ملاحظه سرمایه‌گذاری در قلمرو دولت میزبان وجود داشته باشد؛ و
ث) سرمایه‌گذار از طریق سرمایه‌گذاری خود فعالیت‌های اساسی کسب و کار را در قلمرو دولت میزبان یا در خصوص سازمان‌های تحقیق و توسعه غیرانتفاعی، فعالیت اساسی در زمینه تحقیق و توسعه انجام دهد.

«حضور فیزیکی قابل ملاحظه» برای مثال شامل دفاتر فروش بدون سایر امکانات اجرائی، کسب و کارهای مبتنی بر صندوق پستی، کسب کارهای اینترنتی یا سایر اقسام کسب و کار بدون حضور فیزیکی یا با حضور فیزیکی محدود در قلمرو دولت میزبان نمی‌گردد.

علی‌رغم موارد فوق، برای اجتناب از هرگونه تردید، سرمایه‌گذاری شامل موارد زیر نمی‌شود:

الف) سرقفلی یا سهم بازار؛

ب) سرمایه‌گذاری در دارایی اسنادی، که سهامداری به میزان ده درصد

(۱۰٪) یا کمتر باشد؛

ب) ادعای نسبت به پول که صرفاً ناشی از قراردادهای تجاری برای فروش کالا یا خدمات از قلمرو یک طرف متعاقد به قلمرو یک کشور دیگر یا شرکت یک دولت یا بالعکس باشد؛

ت) قراردادهای بیع سلف، تهاتر، جابجایی، حق خرید، و قراردادهای تبعی مربوط به اموال؛

ث) دارایی‌های بکار برده شده برای مقاصد غیر مرتبط با کسب و کار، به جز دارایی‌های سازمان‌های غیر انتفاعی تحقیق و توسعه؛

ج) صندوق‌ها؛

چ) وامها و اوراق بهادار زیر:

۱- وامها و اوراق قرضه‌ای که تاریخ سررسید اولیه آنها کمتر از سه سال باشد؛

۲- وام یا اوراق قرضه صادر شده توسط یک مؤسسه مالی که توسط طرف متعاقدی که مؤسسه مالی در قلمرو آن قرارداد به عنوان سرمایه تحت نظارت تلقی نشود؛

۳- تعمیم اعتبار در رابطه با یک معامله تجاری مانند تأمین مالی تجاری به علاوه اصطلاح سرمایه‌گذاری همچنین به معنی سرمایه‌گذاری مجدد (سرمایه‌گذاری عواید حاصل از سرمایه‌گذاری اولیه) و تغییر در شکل سرمایه‌گذاری (تغییر در شکلی که دارایی‌ها سرمایه‌گذاری می‌شوند)، مشروط به اینکه سرمایه‌گذاری جدید منطبق با شاخصهای فوق‌الذکر باشد و در صورت لزوم، توسط مقام مسؤول دولت میزبان به تصویب رسیده باشد.

۳- اصطلاح «سرمایه‌گذار» به معنی اشخاص حقیقی و موجودیت‌های زیر است که اقدام به سرمایه‌گذاری فرامرزی در قلمرو دولت میزبان نموده‌اند، و از تاریخی که نقض ادعائی این موافقتنامه به وقوع پیوسته همچنین از تاریخی که دعوی به داوری ارائه شده است:

الف) اشخاص حقیقی که طبق قوانین داخلی دولت مبدأ، اتباع دولت مبدأ می‌باشند یا اقامت دائم دولت مبدأ را دارند و تابعیت دولت میزبان را ندارند،

ب) شرکتها (به جز شعب و دفاتر نمایندگی)، صندوق‌های ثروت ملی و سازمان‌های غیرانتفاعی متمرکز بر تحقیق و توسعه، مشروط به اینکه آنها:

- ۱- طبق قوانین و مقررات دولت مبدأ تشکیل یا تأسیس و همچنین حفظ شده باشند؛
- ۲- دفاتر ثبت شده، مرکز اداره یا محل اصلی فعالیت آنها در قلمرو دولت مبدأ باشد؛
- ۳- فعالیت اساسی کسب و کار در قلمرو دولت مبدأ داشته باشند. علی‌رغم موارد فوق، اصطلاح سرمایه‌گذاری شامل موارد زیر نمی‌شود:
الف) موجودیت‌هایی که طبق قوانین دولت مبدأ فاقد اهلیت حقوقی باشند؛
ب) صندوق‌هایی به جز صندوق‌های ثروت ملی
شخص حقیقی که تابعیت مضاعف هر یک از طرفهای متعاقد و هر طرف غیرمتعاقد را داشته باشد، به‌طورخاص تبعه دولتی تلقی خواهد شد که تابعیت غالب یا مؤثر آن را دارد. به هر حال سرمایه‌گذار شامل فردی نخواهد بود که تابعیت دولت میزبان را داشته یا دارد.
- ۴- اصطلاح «قلمرو» به معنی:
الف) در مورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران است و شامل مناطق دریایی آن نیز می‌شود.
ب) در مورد جمهوری اسلواک: قلمرو سرزمینی، آبهای داخلی و فضای بالای آنها که طبق حقوق بین‌الملل بر آن اعمال حاکمیت، حقوق حاکمیتی و صلاحیت می‌نماید.
- ۵- اصطلاح «عوااید» به معنی تمام وجوهی است که از سرمایه‌گذاری یا سرمایه‌گذاری مجدد حاصل شده یا بدست آمده است از جمله سود، سود سهام، عایدات سرمایه‌ای، حق‌الامتیاز، هزینه مالی، پرداخت‌های مربوط به حقوق مالکیت معنوی، پرداخت‌های غیرنقدی و سایر درآمدهای قانونی.
- ۶- اصطلاح «دولت میزبان» به معنی طرف متعاهدی است که سرمایه‌گذاری در آن قرار دارد.
- ۷- اصطلاح «دولت مبدأ» به معنی طرف متعاهدی است که دولت خاستگاه سرمایه‌گذار است.

- ۸- اصطلاح «اقدامات مالیاتی» به معنی هر اقدام مالیاتی به موجب قانون حاکم دولت میزبان می باشد.
- ۹- اصطلاح «اقدامات احتیاطی» شامل حفظ ایمنی، صحت، یکپارچگی، یا مسؤلیت مالی هر یک از نهادهای مالی همچنین حفظ ایمنی و یکپارچگی عملیاتی و مالی پرداخت و نظام های تهاتری می باشد.
- ۱۰- اصطلاح «ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد» به معنی هر نوع ارزی است که طبق اساسنامه صندوق بین المللی پول آزادانه قابل استفاده است.
- ۱۱- اصطلاح «طرفهای اختلاف» به معنی خواهان و خوانده می باشد.
- ۱۲- اصطلاح «خواهان» به معنی سرمایه گذار یا سرمایه گذار ادعائی است که طبق بخش (ب) این موافقتنامه درصدد جلوگیری از تضییع حق ناشی از نقض ادعائی موافقتنامه توسط دولت میزبان است.
- ۱۳- اصطلاح «خوانده» به معنی طرف متعهدی است که به موجب بخش (ب) این موافقتنامه یک طرف جریان رسیدگی است.
- ماده ۲- دامنه شمول
- ۱- این موافقتنامه نسبت به مقررات وضع شده یا حفظ شده یک طرف متعهد در ارتباط با موارد زیر اجراء می شود:
- الف) سرمایه گذاران، همانطور که در ماده (۱) تعریف شده اند، و
ب) سرمایه گذاری ها، همانطور که در ماده (۱) تعریف شده اند.
- ۲- درمورد اعمال این موافقتنامه نسبت به سرمایه گذاری ها، این موافقتنامه نسبت به سرمایه گذاری هایی اعمال می گردد که طبق قوانین و مقررات دولت میزبان انجام و یا حفظ شده اند، اعم از اینکه سرمایه گذاری ها قبل یا بعد از لازم الاجراء شدن این موافقتنامه انجام شده باشند.
- ۳- این موافقتنامه طرفهای متعهد را نسبت به فعل یا واقعه به وقوع پیوسته یا هر وضعیت پایان یافته پیش از لازم الاجراء شدن این موافقتنامه، متعهد نمی نماید.
- ۴- این موافقتنامه بدون لطمه به تعهدات طرفهای متعهد ناشی از عضویت یا مشارکت آنها در اتحادیه های گمرکی، اتحادیه اقتصادی، موافقتنامه یکپارچه سازی اقتصادی، یا موافقتنامه بین المللی مشابه فعلی یا آتی مانند اتحادیه

اروپا اعمال خواهد شد. در نتیجه مفاد این موافقتنامه به صورت کلی یا جزئی به نحوی استناد یا تفسیر نخواهد شد که تعهدات طرفها ناشی از چنین عضویت یا مشارکتی را بی اعتبار، اصلاح یا به نحو دیگری تحت تأثیر قرار دهد.

۵- برای اطمینان بیشتر، این موافقتنامه فقط حمایت پس از تأسیس را فراهم خواهد نمود و دوره پیش از تأسیس یا امور مربوط به دسترسی به بازار را تحت پوشش قرار نمی دهد.

۶- این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاری هایی اعمال می شود که قبل یا بعد لازم الاجراء شدن این موافقتنامه، در صورتی که قوانین و مقررات آن مقرر کنند، به تصویب مقام صلاحیتدار دولت میزبان برسد و انجام شود. در مورد جمهوری اسلامی ایران این موافقتنامه تنها در مورد سرمایه گذاری هایی اعمال می شود که به تصویب سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی فنی ایران یا سازمانی که جایگزین آن گردد، رسیده باشد.

بخش (ب)

تشویق و حمایت از سرمایه گذاری

ماده ۳- استاندارد رفتار

۱- هر طرف متعهد نسبت به سرمایه گذاری های سرمایه گذاران طرف متعهد دیگر و سرمایه گذاران در رابطه با سرمایه گذاری های آنها، رفتار منصفانه و حمایت و امنیت کامل را طبق بندهای (۲) تا (۴) اعمال خواهد کرد.

۲- نقض تعهد رفتار منصفانه موضوع بند (۱)، تنها در صورتی ممکن است محقق شود که اقدام یا مجموعه ای از اقدامات موجب موارد زیر شود:

الف) استنکاف از احقاق حق در رسیدگی های کیفری، مدنی یا اداری؛

ب) نقض بنیادین فرآیند قانونی، از جمله نقض بنیادین شفافیت در

رسیدگی های قضائی یا اداری؛

پ) رفتار خودسرانه آشکار؛ یا

ت) تبعیض هدفمند بر مبنای تابعیت

۳- برای اطمینان بیشتر، حمایت و امنیت کامل به معنی تعهدات طرف متعاقد در رابطه امنیت فیزیکی سرمایه‌گذاران و سرمایه‌گذاری‌ها می‌باشد.

۴- تعیین اینکه نقض مفاد دیگری از این موافقتنامه یا یک موافقتنامه بین‌المللی جداگانه صورت پذیرفته است، به معنی احراز نقض این ماده نمی‌باشد.

ماده ۴- رفتار ملی و رفتار ملل کامله‌الوداد

۱- هرطرف متعاقد نسبت سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر و سرمایه‌گذاری‌های آنها رفتاری را اعمال خواهد کرد که در شرایط قابل مقایسه نسبت سرمایه‌گذاران خود و سرمایه‌گذاری‌های آنها در رابطه با مدیریت، اجراء، عملیات، حفظ، استفاده، بهره‌مندی و فروش یا سایر اقسام واگذاری سرمایه‌گذاریها در قلمرو خود نامساعدتر نباشد.

۲- هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری‌های آنها رفتاری را اعمال خواهد کرد که در شرایط قابل مقایسه نسبت به سرمایه‌گذاران هر دولت ثالث یا سرمایه‌گذاری‌های آنها در رابطه با مدیریت، اجراء، عملیات، حفظ، استفاده، بهره‌مندی و فروش یا سایر اقسام واگذاری سرمایه‌گذاری‌ها در قلمرو خود نامساعدتر نباشد.

۳- برای اطمینان بیشتر، تعیین اینکه آیا یک سرمایه‌گذاری یا یک سرمایه‌گذار از نظر بندهای (۱) و (۲) این ماده در شرایط قابل مقایسه قرار دارد یا ندارد، بر اساس ارزیابی مجموع شرایط مرتبط با سرمایه‌گذار یا سرمایه‌گذاری از جمله موارد زیر انجام خواهد پذیرفت:

الف) تأثیر سرمایه‌گذاری بر موارد زیر:

۱- اجتماع محلی که سرمایه‌گذاری در آنجا واقع شده‌است؛

۲- محیط زیست، از جمله آثاری که مربوط به اثر فزاینده ناشی از تمام سرمایه‌گذاری‌ها در حدود صلاحیت یک دولت می‌شود؛

ب) ماهیت اقدام از جمله ماهیت، هدف، مدت و مبنای منطقی آن؛

ت) مقرراتی که نسبت به سرمایه‌گذاری‌ها یا سرمایه‌گذاران اعمال می‌گردد؛

۴- اقدام یک طرف متعاقد که با سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر یا

سرمایه‌گذاری‌های آنها نامساعدتر از موارد زیر رفتار می‌کند:

الف) سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاری‌های آنها که ناسازگار با بند (۱) این ماده نمی‌باشد؛ یا

ب) سرمایه‌گذاران دولت دیگر یا سرمایه‌گذاری‌های آنها که ناسازگار با بند (۲) این ماده نمی‌باشد؛

اگر اقدام مذکور در پرتو هدف عمومی مشروعی که به صراحت یا در واقع بر مبنای تابعیت سرمایه‌گذار یا تابعیت مالک سرمایه‌گذاری نباشد از جمله حمایت از سلامتی، ایمنی، محیط زیست و حقوق کار به رسمیت شناخته داخلی و بین‌المللی یا محو رشوه و فساد توسط یک طرف متعاقد وضع یا اجراء شده باشد و ارتباط منطقی با هدف بیان شده داشته باشد.

۵- بند (۲) این ماده در موارد زیر اعمال نمی‌شود:

الف) رفتار یک طرف متعاقد به موجب هر موافقتنامه دوجانبه یا چندجانبه بین‌المللی که قبل از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به امضاء رسیده یا لازم‌الاجراء شده است؛

ب) رفتار یک طرف متعاقد در نتیجه:

۱- موافقتنامه دوجانبه یا چندجانبه بین‌المللی که تأسیس‌کننده، تقویت‌کننده یا توسعه بخش منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، تعهد به یکپارچه سازی بازار کار یا موافقتنامه مشابه بین‌المللی باشد یا؛

۲- قرارداد سرمایه‌گذاری که به منظور تشویق سرمایه‌گذار بین‌دولت میزبان و سرمایه‌گذار مزبور منعقد شده یا؛

پ) برای اجتناب از هرگونه تردید، هر یک از مفاد بخش (ب) این موافقتنامه

۶- مفاد بندهای (۱) و (۲) این ماده در موارد زیر اعمال نخواهد شد:

الف) تدارکات دولتی؛ و

ب) یارانه یا کمک بلاعوض ارائه شده توسط یک طرف متعاقد، از جمله وامهای تضمینی دولت، ضمانت‌ها و بیمه

ماده ۵- جبران خسارت

۱- هرطرف متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر و

سرمایه‌گذاری‌های آنها رفتار غیرتبعیض‌آمیز در مورد اقدامات اتخاذ یا

حفظ شده مربوط به خسارات وارده به سرمایه‌گذاری‌ها در قلمرو خود که ناشی از مخاصمه مسلحانه یا آشوب داخلی باشد، اعمال خواهد نمود.

۲- صرفنظر از بند (۱) فوق، اگر سرمایه‌گذار یک طرف متعاقد در اثر وضعیت‌های موضوع بند (۱) در قلمرو طرف متعاقد دیگر متحمل خسارتی شود که ناشی از موارد زیر باشد:

الف) ضبط سرمایه‌گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقامهای طرف متعاقد اخیرالذکر؛ یا

ب) تخریب سرمایه‌گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقامهای طرف متعاقد اخیرالذکر، که ناشی از ضرورت موقعیت نباشد.

سرمایه‌گذار، مشمول اعاده مال یا پرداخت خسارت از سوی طرف متعاقد اخیرالذکر می‌شود که در هر صورت باید سریع، مناسب و مؤثر و بدون تأخیر غیرموجه باشد.

ماده ۶- مصادره

۱- هیچ‌یک از طرفهای متعاقد، یک سرمایه‌گذاری را جز در موارد زیر، ملی یا مصادره نمی‌نماید یا تحت تدابیر با اثر مشابه (که از این پس مصادره نامیده می‌شوند) قرار نمی‌دهد:

الف) برای هدف عمومی؛

ب) به روش غیرتبعیض‌آمیز؛

پ) طبق فرآیند قانونی؛ و

ت) در ازای پرداخت سریع، مؤثر و مناسب غرامت

اصطلاح غرامت مناسب شامل خساراتی که عملاً واقع نشده است یا منافع محتمل‌الحصول یا غیرواقعی نمی‌شود.

۲- طرف متعاقد مصادره‌کننده متعهد خواهد بود که خسارت را بدون تأخیر غیرموجه بپردازد. در صورت تأخیر غیرموجه، طرف مصادره‌کننده هزینه‌های مالی ناشی از آن را از روز سررسید پرداخت تا روز پرداخت واقعی خواهد پرداخت. هزینه‌های مالی مزبور طبق رویه بانکی بین‌المللی محاسبه خواهد شد.

۳- خسارت در صورتی معتبر خواهد بود که با ارزی پرداخت شود که آزادانه قابل تبدیل باشد. زمان تعیین کننده برای ارزش گذاری سرمایه گذاری، بلافاصله قبل از انجام مصادره یا آگاهی عمومی از مصادره قریب الوقوع، هر کدام که زودتر است، می باشد.

۴- تعیین این که اقدام یا مجموعه ای از اقدامات دولت متعاهد، اقدام با اثر مشابه مصادره یا ملی شدن تلقی می شود یا نمی شود، مستلزم تحقیق مورد به مورد و مبتنی بر واقعیت است که موارد زیر را در نظر می گیرد:

(الف) اثر اقتصادی اقدام یا مجموعه ای از اقدامات، اگرچه این واقعیت که اقدام یا مجموعه ای از اقدامات طرف متعاهد اثر نامطلوب بر ارزش اقتصادی سرمایه گذاری داشته است، سبب نمی گردد که اقدام یا مجموعه ای از اقدامات مزبور، اقدامات دارای اثر مشابه با مصادره یا ملی شدن تلقی گردند.

(ب) تاحدی که اقدام یا مجموعه اقدامات، با انتظارات صریح، منطقی و مربوط به سرمایه گذاری که ناشی از تعهد مستقیم و ویژه الزام آور، صریح و مکتوب قبلی دولت متعاهد نسبت به سرمایه گذار است، مداخله نماید.

(پ) خصوصیت اقدام یا مجموعه ای از اقدامات، از جمله ماهیت، هدف، مدت و مبنای منطقی آنها

۵- تدابیر غیر تبعیض آمیز طرف متعاهد که با هدف حمایت از اهداف مشروع رفاه عمومی، مانند سلامت، ایمنی و محیط زیست طراحی و اعمال شده اند، به جز در شرایط نادری که این اقدام یا مجموعه ای از اقدامات با توجه به اهداف آنها، آن چنان شدید هستند که منطقی نمی توانند به نحوی تعبیر شوند که با حسن نیت اتخاذ و اعمال شده باشند، به عنوان اقدامات دارای اثر مشابه با مصادره یا ملی شدن، تلقی نخواهند شد.

۶- مفاد این ماده نسبت به صدور مجوزهای الزامی اعطاء شده در مورد حقوق مالکیت معنوی یا لغو، محدودیت یا ایجاد حقوق مالکیت معنوی، تاحدی که این صدور، لغو، محدودیت یا ایجاد حقوق مذکور سازگار با موارد زیر باشد:

(۱) در مورد جمهوری اسلامی ایران با قوانین ملی حاکم آن

۲) در مورد جمهوری اسلواک، موافقتنامه‌های بین‌المللی حاکم در زمینه

مالکیت معنوی

۷- یک اقدام عمومی تنها به این دلیل که سبب تحمیل هزینه‌هایی بر قرض‌گیرنده که موجب قصور وی در پرداخت بدهی می‌شود، مصادره اسناد قرضه یا وام تحت پوشش این موافقتنامه، تلقی نخواهد شد.

ماده ۷- انتقالات

۱- هر طرف متعهد طبق قوانین و مقررات خود به سرمایه‌گذاران طرف متعهد دیگر در مورد انتقال آزاد پرداخت‌های آنها در ارتباط با سرمایه‌گذاری‌ها اطمینان خواهد داد. این انتقالات، هرچند نه به‌طور انحصاری، به‌ویژه شامل موارد زیر خواهد بود:

الف) عواید؛

ب) کارمزد و سایر درآمدهای جاری حاصل از سرمایه‌گذاری؛

پ) عواید حاصل از فروش یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری از جمله فروش سهام؛

ت) مبالغ مورد نیاز برای پرداخت هزینه‌هایی که ناشی از عملیات سرمایه‌گذاری می‌باشند مانند بازپرداخت وام، پرداخت اعتبار اسنادی واردات، پیش‌پرداخت یا سایر هزینه‌های مشابه؛

ث) خسارت قابل پرداخت طبق ماده (۵) و ماده (۶)؛

ج) درآمدهای هزینه نشده و سایر حقوق‌الزحمه‌های کارکنان شاغل خارجی در ارتباط با یک سرمایه‌گذار، که در مورد جمهوری اسلامی ایران، پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعهد سرمایه‌پذیر را دارا باشند؛ و
چ) سرمایه اولیه و وجوه اضافی برای تأسیس، نگهداری، توسعه یا افزایش سرمایه‌گذاری

۲- هر طرف متعهد به‌علاوه اطمینان می‌دهد که انتقالات موضوع بند

(۱) این ماده بدون محدودیت به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد و به نرخ تسعیر جاری حاکم در روز انتقال به ارزی که قرار است انتقال یابد، انجام پذیرد و فوری قابل انتقال باشد.

۳- در صورت فقدان بازار برای ارزش خارجی، نرخ مورد استفاده، نرخ تبدیل برای تبدیل ارزها به حق برداشت ویژه است که یک روز قبل از تاریخ انتقال معتبر باشد.

۴- در صورت تأخیر در انجام انتقال توسط دولت میزبان، انتقال شامل هزینه‌های مالی محاسبه شده طبق رویه بانکی بین‌المللی برای واحد پول مورد نظر از تاریخی که انتقال درخواست شده است تا تاریخ انتقال واقعی می‌باشد و بر عهده دولت میزبان خواهد بود.

۵- صرف‌نظر از بندهای فوق این ماده، هیچ چیز در این ماده به نحوی تفسیر نخواهد شد که مانع یک طرف متعاقد در اعمال عادلانه و غیر تبعیض‌آمیز قوانین خود در ارتباط با موارد زیر شود:

الف) ورشکستگی، عسر و حرج یا حمایت از حقوق بستانکاران؛

ب) صدور، مبادله یا معامله اوراق بهادار؛

پ) تخلفات جزائی یا کیفری؛

ت) تهیه گزارش مالی یا ثبت اسناد انتقالات هرگاه برای کمک به مراجع سیاستگذاری مالی یا مجری قانون ضروری باشد؛

ث) تأمین اجتماعی، بازنشستگی عمومی و برنامه‌های پس انداز اجباری؛ یا

ج) اطمینان از اجرای احکام در رسیدگی‌های قضائی

ماده ۸- منع برخورداری از منافع

۱- منافع این موافقتنامه نسبت به سرمایه‌گذار دولت مبدأ که شرکت دولت مبدأ است و سرمایه‌گذاری‌های آن سرمایه‌گذار منع خواهد شد، در صورتی که اشخاص حقیقی یا شرکتهای یک طرف غیرمتعاقد، مالک یا کنترل‌کننده شرکت مزبور یا بخشی از آن باشند و دولت میزبان:

الف) با طرف غیرمتعاقد روابط سیاسی نداشته باشد؛ یا

ب) در مورد طرف غیرمتعاقد یا شخص حقیقی یا شرکت طرف غیرمتعاقد اقداماتی را اتخاذ یا برقرار نماید که نقل و انتقالات با چنین شخص حقیقی یا شرکتی را منع کند یا چنانچه منافع این موافقتنامه به چنین سرمایه‌گذار یا سرمایه‌گذاری‌های آن داده شود، نقض یا نادیده گرفتن اقدامات مذکور باشد.

۲- منافع این موافقتنامه نسبت به سرمایه‌گذار دولت مبدأ که شرکت دولت مبدأ است و سرمایه‌گذاری‌های آن سرمایه‌گذار چنانچه اشخاص حقیقی یا شرکتهای دولت میزبان مالک یا کنترل‌کننده شرکت یا بخشی از آن باشد، منع خواهد شد.

۳- برای اجتناب از هرگونه تردید، منافع این موافقتنامه اگر پیش شرطهای وضع شده در بند (۱) در زمان ارجاع دعوا براساس ماده (۱۷) تأمین شده باشد، منع خواهد شد.

ماده ۹- جانشینی

۱- هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه آن به موجب یک تعهد پرداخت غرامت، تضمین یا قرارداد بیمه که در خصوص یک سرمایه‌گذاری انجام شده توسط یکی از سرمایه‌گذاران آن در مقابل خطرات غیرتجاری سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر منعقد کرده است، پرداختی انجام داده باشد، طرف متعاقد دیگر تصدیق خواهد کرد که طرف متعاقد دیگر یا مؤسسه متعلق به آن در تمام شرایط از همان حقوقی برخوردار خواهد بود که سرمایه‌گذار در ارتباط با سرمایه‌گذاری از آن برخوردار هستند. این حقوق می‌تواند توسط طرف متعاقد یا مؤسسه متعلق به آن اجرا شود.

۲- اختلافات بین جانشین و دولت میزبان طبق بخش (پ) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰- حقوق کار، محیط زیست و سایر استانداردها

۱- طرفهای متعاقد تصدیق می‌نمایند که تشویق سرمایه‌گذاری‌ها از طریق نادیده گرفتن اقدامات مربوط به کار، بهداشت عمومی، ایمنی یا محیط زیست صحیح نمی‌باشد. آنها نباید صرف‌نظر کردن یا به‌گونه دیگری عدول از، یا پیشنهاد صرف‌نظر کردن یا به‌گونه دیگری عدول از چنین اقداماتی را به عنوان تشویق برای تأسیس، تحصیل، توسعه یا نگهداری سرمایه‌گذاری در قلمرو خود، مورد استفاده قرار دهند.

۲- با تصدیق حق هر طرف متعاقد در وضع نمودن سطح حمایت از محیط‌زیست و اولویتها و سیاست‌های توسعه پایدار خود، و اتخاذ یا اصلاح

قوانین و مقررات زیست محیطی خود، هر طرف متعاقد اطمینان می‌دهد که قوانین و مقررات آن سطوح مناسبی از حمایت از محیط زیست را تأمین می‌نماید و تلاش خواهد نمود آن قوانین و مقررات را بهبود بخشد.

۳- سرمایه‌گذاران و سرمایه‌گذاری‌ها باید استانداردهای ملی و بین‌المللی مورد قبول در مورد اداره شرکتها برای بخش مورد نظر به‌ویژه در زمینه شفافیت و امور حسابداری را اعمال نمایند. سرمایه‌گذاران و سرمایه‌گذاری‌های آنها باید تلاش نمایند حداکثر کمک ممکن را برای توسعه پایدار دولت میزبان و اجتماع محلی از طریق رعایت سطوح مناسبی از رویه‌های مسؤولیت اجتماعی به‌عمل آورند.

ماده ۱۱- استثنائات عمومی

۱- با رعایت این الزام که اقدامات زیر به نحوی اعمال نشوند که موجب تبعیض خودسرانه یا غیرقابل توجیه بین سرمایه‌گذاری‌ها یا سرمایه‌گذاران شود، هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید به‌گونه‌ای تعبیر شود که موجب جلوگیری از اتخاذ یا انجام اقدامات یک طرف متعاقد شود که برای موارد زیر ضروری است:

الف) حمایت از امنیت یا اخلاق عمومی یا حفظ نظم عمومی؛

ب) حمایت از زندگی حیات یا سلامت انسان، حیوان یا گیاه؛

پ) تضمین رعایت قوانین و مقررات؛ یا

ت) حفاظت از منابع طبیعی زنده یا غیرزنده تمام شدنی.

۲- هیچ یک از مفاد این موافقتنامه مانع طرف متعاقد برای اتخاذ یا حفظ اقداماتی به دلایل احتیاطی از جمله موارد زیر نمی‌شود:

الف) حمایت از سرمایه‌گذاران، سپرده‌گذاران، بیمه‌گذاران، بیمه‌گرها همچنین سرمایه‌گذاران بازار مالی یا اشخاصی که یک مؤسسه مالی به آنها تعهد امانی دارند؛

ب) حفظ ایمنی، صحت و یکپارچگی یا مسؤولیت مالی مؤسسات مالی؛

پ) تضمین یکپارچگی و ثبات نظام مالی طرف متعاقد؛ و

ت) اقدامات غیر تبعیض‌آمیز با ماهیت اجرای عمومی که توسط نهاد عمومی در مورد سیاست‌های پولی و اعتباری یا نرخ تسعیر اتخاذ شده اند. این بند تعهدات دولت متعاقد طبق ماده (۷) را تحت تأثیر قرار نمی‌دهد.

۳- مفاد این موافقتنامه نسبت به بیمه سلامت عمومی، اقدامات مالیاتی یا تدابیر بازنشستگی اعمال نخواهد شد.

ماده ۱۲- منافع مهم امنیتی

هیچ یک از مفاد این موافقتنامه به نحوی تعبیر نخواهد شد که:

الف) هر طرف متعاقد را ملزم به ارائه یا اجازه دسترسی به اطلاعاتی نماید که افشای آن را برخلاف منافع مهم امنیتی خود می داند؛
ب) مانع از انجام هر اقدامی توسط هر طرف متعاقد شود که آن را برای حمایت از منافع مهم امنیتی خود در موارد زیر ضروری می داند:

۱- قاچاق سلاح، مهمات و انجام کارهای جنگی و نقل و انتقالات سایر کالاها، مواد، خدمات و فن آوری که به طور مستقیم یا غیرمستقیم به منظور تأمین تأسیسات نظامی یا امنیتی به کار برده می شود؛

۲- اقدامات اتخاذشده در زمان جنگ یا دیگر حالت‌های اضطراری در روابط بین‌الملل؛ یا

۳- اجرای سیاست‌های ملی یا موافقتنامه بین‌المللی در ارتباط با عدم گسترش تسلیحات هسته‌ای یا سایر ابزار انفجاری هسته‌ای

ماده ۱۳- انتشار اطلاعات و شفافیت

۱- هر طرف متعاقد قوانین و مقررات عمومی خود همچنین موافقتنامه‌های بین‌المللی که می تواند سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو طرف متعاقد نخست را تحت تأثیر قرار دهد، منتشر یا در دسترس عمومی قرار خواهد داد.

۲- هیچ یک از مفاد این ماده طرف‌های متعاقد را ملزم به ارائه یا اجازه دسترسی به اطلاعات محرمانه یا خصوصی از جمله اطلاعات مربوط به سرمایه‌گذاران یا سرمایه‌گذاری‌های بخصوص نمی‌نماید که افشای آن مانع اجرای قانون می‌شود یا برخلاف قوانین داخلی حمایت از محرمانه بودن است یا به منافع مشروع تجاری سرمایه‌گذاران بخصوصی لطمه وارد می‌نماید.

۳- مفاد بخش (پ) این موافقتنامه نسبت به این ماده اعمال نمی‌شود.

بخش (ب)

حل و فصل اختلاف بین سرمایه‌گذار و دولت

ماده ۱۴- مفاد عمومی

۱- در صورت وقوع یک اختلاف سرمایه‌گذاری، خواهان و خواننده باید در صدد باشند ابتداء اختلاف را از طریق مشورت و مذاکره حل و فصل نمایند که می‌تواند شامل استفاده از رویه‌های غیرالزام آور طرف ثالث باشد.

۲- برای اجتناب از هرگونه تردید، چنانچه سرمایه‌گذار یا سرمایه‌گذاری، قانون دولت میزبان را نقض کرده باشد، سرمایه‌گذار نمی‌تواند دعوی را به موجب این موافقتنامه مطرح نماید. دیوان در صورتی که این نقض به اندازه کافی جدی یا مهم باشد، دعوی را رد خواهد نمود. برای اجتناب از هرگونه تردید، نقضهای زیر همواره برای رد دعوی به اندازه کافی جدی یا اساسی در نظر گرفته می‌شوند:

الف) کلاهبرداری

ب) فرار از مالیات

پ) فساد و رشوه؛ یا

ت) انجام سرمایه‌گذاری از طریق ارائه تصویر غلط با کلاهبرداری، پنهان‌کاری، فساد، یا اقدام منجر به سوء استفاده از رویه.

۳- خواننده می‌تواند به عنوان دفاع، دعوی متقابل، حق تهاثر یا ادعای مشابه دیگر اقامه نماید که خواهان، به تعهدات خود به موجب این موافقتنامه برای رعایت قانون دولت میزبان عمل ننموده یا همه اقدامات منطقی را برای کاهش خسارات احتمالی انجام نداده است. برای اجتناب از هرگونه تردید، اگر دیوان دعوی را به موجب بند (۲) فوق مردود نداند، این نقضها را در زمان ارزیابی ادعای در صورتی که توسط خواننده به عنوان دفاع، دعوی متقابل، حق تهاثر یا ادعای مشابه اقامه شده باشد، مورد توجه قرار خواهد داد.

۴- در مورد هر جریان رسیدگی داوری بین‌المللی که به موجب این موافقتنامه علیه جمهوری اسلواک مطرح می‌شود، قواعد معاهده آنسترال در زمینه شفافیت در داوری مبتنی بر معاهده بین سرمایه‌گذار و دولت اعمال خواهد شد.

جمهوری اسلامی ایران اعمال نمودن قواعد معاهده آنسیترال در زمینه شفافیت در داوری مبتنی بر معاهده بین سرمایه‌گذار و دولت را در مورد هر جریان رسیدگی داوری بین‌المللی که به موجب این موافقتنامه علیه جمهوری اسلامی ایران مطرح می‌شود را به‌طور مقتضی بررسی خواهد نمود. هیچیک از مفاد این موافقتنامه یا قواعد حاکم داوری مانع از تبادل اطلاعات مربوط به اختلاف بین اتحادیه اروپا و جمهوری اسلواک یا بالعکس نخواهد شد.

ماده ۱۵- مذاکرات

- ۱- خواهان مکلف است پیش از ارجاع دعوی به داوری به موجب ماده (۱۷) این موافقتنامه، درخواست کتبی را برای مشورت یا مذاکره (درخواست مذاکره) برای حل و فصل دوستانه اختلاف به دولت میزبان ارائه نماید.
- ۲- بدون لطمه به بند (۱) این ماده چنانچه اختلاف یا دعوی مربوط به اقدام مسبب دعوی به موجب این موافقتنامه، از طریق سایر اقدامات حقوقی یا جریان‌های رسیدگی حقوقی یا دیوان بین‌المللی دیگر حل و فصل شده باشد، خواهان نمی‌تواند درخواست مذاکره را ارائه نماید.
- ۳- درخواست مذاکره باید ظرف مدت سه سال پس از تاریخی ارائه شود که نقض ادعائی موافقتنامه اتفاق افتاده است. اگر خواهان نتواند ظرف این دوره زمانی درخواست مذاکره را ارائه نماید، چنین تلقی خواهد شد که از حقوق خود برای طرح دعوی صرف‌نظر کرده است و نمی‌تواند دعوی را به موجب این بخش به موجب ماده (۱۷) این موافقتنامه به داوری ارجاع نماید.
- ۴- به جز در موردی که طرفهای اختلاف به نحو دیگری توافق نموده باشند، محل مذاکرات مکانهای زیر خواهد بود:
 - الف) تهران، اگر مذاکرات مربوط به رفتار صورت پذیرفته / اقدامات اتخاذ شده توسط جمهوری اسلامی ایران باشد؛ یا
 - ب) براتیسلاوا، اگر مذاکرات مربوط به رفتار صورت پذیرفته / اقدامات اتخاذ شده توسط جمهوری اسلواک باشد.

۵- درخواست مذاکره باید شامل موارد زیر باشد:

الف) اطلاعات زیر:

۱- نام و نشانی خواهان؛

۲- ساختار سهامداری خواهان، تعیین مالک ذی‌نفع نهائی سرمایه‌گذاری مورد نظر و تعیین هردولت، شخص یا سازمانی که کمک مالی یا هر نوع کمک دیگری به سرمایه‌گذار در ارتباط با دعوی ارائه نموده است یا با ارائه آن موافقت نموده است، یا دارای منفعتی در نتیجه دعوی می‌باشد؛

۳- مفادی از موافقتنامه که ادعاء شده است مورد نقض قرار گرفته‌اند؛

۴- مبنای حقوقی و پیشینه دعوی، از جمله اقدامات یا رفتار مورد بحث؛ و

۵- مبلغ مورد نظر و میزان تقریبی خسارت‌های مورد ادعاء

ب) مدرکی که نشان دهد خواهان براساس ماده (۱) این موافقتنامه سرمایه‌گذار دولت مبدأ است و به موجب ماده (۱) این موافقتنامه اقدام به سرمایه‌گذاری نموده و به الزامات ماده (۲) این موافقتنامه عمل شده است.

ماده ۱۶- موافقت هر طرف متعاهد با داوری

۱- هر طرف متعاهد با ارجاع ادعای نقض تعهدات به موجب بخش

(ب) به داوری طبق این بخش طبق این موافقتنامه موافقت می‌نماید.

۲- موافقت بر اساس بند (۱) و ارجاع دعوی به داوری به موجب این

بخش الزامات ماده (۲) کنوانسیون سازمان ملل متحد در خصوص شناسایی و اجرای احکام داوری خارجی (کنوانسیون نیویورک)، که در نیویورک در تاریخ ۱۰ ژوئن ۱۹۵۸ (برابر با ۲۰ خرداد ۱۳۳۷) به امضاء رسیده را، برای توافق مکتوب برآورده می‌نماید.

ماده ۱۷- ارجاع دعوی به داوری

۱- خواهان در صورتی می‌تواند دعوی را به داوری ارجاع نماید که، به

نحو جامع:

الف) خواهان با موارد زیر موافقت صریح و کتبی نموده باشد:

(۱) دنبال نمودن دعوی خود در داوری به موجب این ماده؛ و

(۲) این که دولت میزبان بر اساس ماده (۱۴) این موافقتنامه در داوری به موجب این بخش، می تواند هر دفاع، دعوی متقابل، حق تهاثر یا ادعای مشابه دیگر را ادامه دهد.

(ب) خواهان بر اساس ماده (۱۵) این موافقتنامه درخواست مذاکره را نموده باشد و حداقل شش ماه از زمان ارائه درخواست مذاکره گذشته باشد و اختلاف طی این مدت به طور دوستانه حل و فصل نشده باشد؛

(پ) خواهان یا سرمایه گذاری خواهان، حسب مورد، دعاوی مطرح نزد موارد زیر را پس گرفته باشند (۱) دادگاه محلی یا جریان رسیدگی اجرائی در دولت میزبان، یا (۲) جریان رسیدگی به موجب هر شرط داوری قراردادی حاکم که بین خواهان و دولت میزبان یا موجودیت مرتبط دولت میزبان مورد توافق قرار گرفته است؛ یا (۳) هر جریان رسیدگی داوری سرمایه گذاری که در آن خواهان یا سرمایه گذاری خواهان دعوی را در ارتباط با اقدام مسبب دعوی به موجب این موافقتنامه مطرح نموده است، چنانچه جریان رسیدگی مزبور پس از ارائه درخواست مذاکره ادامه یابد؛ و

(ت) خواهان و سرمایه گذاری خواهان از حق خود در خصوص آغاز هر اقدام حقوقی دیگر یا جریان رسیدگی حقوقی یا هر جریان رسیدگی داوری سرمایه گذاری در ارتباط با اقدام مسبب دعوی به موجب این موافقتنامه صرف نظر نموده باشد.

۲- بندهای (پ) و (ت) فوق نسبت به قرار، راه جبرانی اعلامی و غیر پولی دیگر اعمال نخواهد شد مشروط بر آنکه اقدام مزبور فقط به منظور حفظ حقوق و منافع خواهان یا شرکت طی برگزاری داوری صورت پذیرفته باشد.

۳- دعوی باید ظرف مدت هجده ماه پس از ارائه درخواست مذاکره، به داوری ارجاع گردد. اگر خواهان نتواند ظرف این مدت دعوی را مطرح نماید، چنین تلقی خواهد شد که از حقوق خود برای طرح دعوی صرف نظر کرده است و نمی تواند دعوی را به موجب بخش (پ) این موافقتنامه به داوری ارجاع نماید.

۴- خواهان می تواند دعوی را به داوری زیر ارجاع نماید:

الف) به موجب قواعد داوری آنتیترال به ترتیبی که مورد اصلاح قرار گرفته؛ یا

ب) نهاد داوری دیگری یا به موجب هر قواعد داوری دیگری، اگر خواهان و دولت میزبان توافق نمایند.

در صورت هر اختلاف بین مفاد این موافقتنامه و مفاد حاکم قواعد داوری، مفاد این موافقتنامه حاکم خواهد بود.

۵- خواهان همراه با ارجاع دعوی به داوری موارد زیر را ارائه می نماید:

الف) دلیل و مدرک مبنی بر اینکه شروط بند (۱) این ماده انجام شده‌اند؛

ب) نام داوری که خواهان انتصاب می نماید؛ و

پ) هر تغییر در اطلاعات ارائه شده توسط خواهان در درخواست مذاکره وی

ماده ۱۸- انتخاب داوران

۱- جز در صورتی که طرفهای اختلاف به گونه دیگری توافق نموده باشند، داوری متشکل از سه داور خواهد بود، یک داور توسط خواهان منصوب می شود و دیگری توسط خواننده و سومی، که سرداور خواهد بود، تبعه کشور ثالث خواهد بود که طبق توافق خواهان و خواننده منصوب می شود.

۲- رئیس دیوان بین المللی دادگستری مقام ناصب داوری به موجب این بخش خواهد بود. اگر رئیس تبعه هریک از طرفهای متعاقد باشد، یا به نحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از معاون رئیس دعوت می شود که انتصابها را انجام دهد. اگر معاون رئیس نیز تبعه هریک از طرفهای متعاقد باشد یا از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از عضو ارشد بعدی دیوان بین المللی دادگستری که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نیست، دعوت خواهد شد انتصابها را انجام دهد.

۳- اگر دیوان ظرف مدت نود روز از تاریخ ارجاع دعوی به داوری به موجب این بخش تشکیل نشود، مقام ناصب به درخواست خواهان یا خواننده، داور یا داورانی که هنوز منصوب نشده‌اند را منصوب خواهد نمود. خواهان و خواننده حق خود برای انتصاب داوران را طبق بند (۱)، تا وقتی که مقام ناصب این کار را انجام نداده است، از دست نخواهند داد.

۴- داوران منصوب شده به موجب این بخش، باید در حقوق بین الملل عمومی، به ویژه حقوق بین الملل سرمایه گذاری دارای تخصص یا تجربه باشند. مطلوب است آنها تخصص و تجربه در حل و فصل اختلافات ناشی از موافقتنامه های بین المللی سرمایه گذاری را داشته باشند.

۵- داوران و کارمندان و دستیاران آنها باید مستقل باشند و نباید وابسته یا در خصوص امور سرمایه گذاری دستورگیرنده از خواهان یا خواننده یا دولت یک طرف متعاقد باشند. داوران نباید از هیچ سازمان، دولت یا طرف دعوی در خصوص امور مربوط به اختلاف دستور بگیرند. آنها نباید در بررسی هر اختلافی شرکت نمایند که ممکن است به طور مستقیم یا غیرمستقیم تضاد منافع ایجاد نماید. به علاوه آنها باید از فعالیت به عنوان مشاور حقوقی یا کارشناس منصوب شده توسط یک طرف یا شاهد در هر اختلاف در حال رسیدگی یا جدید در زمینه حمایت از سرمایه گذاری به موجب این موافقتنامه یا هر موافقتنامه دیگر یا قانون محلی امتناع نمایند.

ماده ۱۹- قانون حاکم

۱- دیوان داوری تأسیس شده به موجب این بخش در مورد موضوعات مورد اختلاف طبق موارد زیر تصمیم گیری می نماید:

الف) این موافقتنامه؛ و

ب) قواعد حاکم حقوق بین الملل

۲- تفسیر مشترک طرفهای متعاقد، که از طرق مجاری دیپلماتیک تبادل شده و مفادی از این موافقتنامه را تفسیر می نماید، برای دیوان لازم الاتباع خواهد بود و هر تصمیم یا حکم صادره توسط دیوان باید با آن تفسیر سازگاری داشته باشد.

ماده ۲۰- دعاوی فاقد ماهیت حقوقی آشکار و دعاوی بدون مبنای قانونی

۱- بدون لطمه به جایگاه دیوان در رسیدگی به اعتراضات دیگر به عنوان موضوع مقدماتی، دیوان به عنوان موضوع مقدماتی به هر اعتراض صورت پذیرفته توسط خواننده مبنی بر اینکه از نظر قانونی، یک دعوی جزء دعاوی

نیست که بتوان طبق این موافقتنامه در مورد آن حکم صادر کرد، رسیدگی و تصمیم‌گیری می‌نماید.

الف) چنین اعتراضی باید در اسرع وقت پس از تشکیل دیوان، تقدیم شود و در هیچ شرایطی نباید پس از تاریخی باشد که برای خواننده مشخص می‌نماید لایحه متقابل خود را ارائه نماید (یا، در صورت اصلاح اعلامیه داوری، تاریخی که دیوان برای خواننده مشخص می‌کند پاسخ خود را به اصلاحیه تقدیم نماید).

ب) به محض دریافت اعتراض به موجب این بند، دیوان رسیدگی به ماهیت دعوی را به حالت تعلیق در آورده و برنامه زمان‌بندی جهت رسیدگی به اعتراض که مناسب با برنامه‌های دیگر مربوط به هر موضوع مقدماتی دیگر است را تعیین و در خصوص اعتراض با ذکر دلایل، تصمیم یا حکم صادر می‌نماید.

پ) در تصمیم‌گیری در زمینه اعتراض به موجب این بند، دیوان واقعیت‌های ادعائی را صحیح تلقی و همچنین می‌تواند سایر واقعیت‌های مرتبط را که در اختلاف نیستند، مورد بررسی قرار دهد.

ت) صرف طرح یا عدم طرح اعتراض از سوی خواننده به موجب این بند یا استفاده کردن از رویه رسیدگی سریع مذکور مندرج در بند (۲) به معنی صرف‌نظر کردن خواننده از اعتراض به دیوان یا هرگونه بحث در مورد ماهیت دعوی نمی‌باشد.

ث) دیوان به‌ویژه اما نه به طور انحصاری، ادعای خواهان را درباره اعتراض ارائه شده خواننده طبق این بند رد خواهد نمود، اگر:

- ۱) خواهان به اقدامی از سوی خواننده اعتراض نماید که هنوز اتخاذ نشده باشد؛
- ۲) خواهان به رویه قانونگذاری یک اقدام خواننده اعتراض نماید؛
- ۳) دعوی خواهان که مربوط به اقدام مسبب دعوی به موجب این موافقتنامه است از طریق دادخواهی‌های حقوقی دیگر، قبلاً حل و فصل شده باشد؛ یا

۴) خواهان نتواند به شرایط جزءهای (پ) و (ت) بند (۱) ماده (۱۷) عمل نماید.

۲- در صورتی که خواننده ظرف مدت چهل و پنج روز پس از تشکیل دیوان درخواست نماید، دیوان فوری در مورد اعتراض به موجب بند (۱) و هراعتراضی مبنی بر این که اختلاف در صلاحیت دیوان نیست یا این که دعوی آشکارا فاقد ماهیت حقوقی است، تصمیم گیری می نماید. دیوان رسیدگی ماهوی را تعلیق خواهد نمود و حداکثر یکصد و هشتاد روز پس از تاریخ درخواست، با ذکر دلایل در خصوص اعتراض (ها) تصمیم گیری می کند یا حکم صادر می نماید. به هر حال اگر طرف اختلاف درخواست استماع نماید، دیوان سی روز دیگر برای صدور حکم یا تصمیم زمان خواهد داشت. علی رغم آنکه درخواست استماع صورت پذیرفته باشد، دیوان در صورت وجود یک علت غیر معمول می تواند برای یک دوره زمانی کوتاه دیگر که از سی روز بیشتر نخواهد بود، صدور تصمیم یا حکم خود را به تأخیر اندازد.

۳- هر طرف اختلاف هزینه داوران تصابی خود و حضور وی در جریان رسیدگی دیوان را بر عهده دارد. هزینه سر داور و همچنین سایر هزینه ها به طور مساوی بر عهده طرفهای اختلاف می باشد. به هر حال دیوان می تواند در حکم خود دستور دهد که سهم بیشتری از هزینه ها توسط یکی از دو طرف اختلاف تقبل شود و این حکم برای هر دو طرف اختلاف لازم الاتباع خواهد بود.

ماده ۲۱- احکام

۱- حکم صادره توسط دیوان فقط بین طرفهای اختلاف در مورد یک موضوع به خصوص لازم الاتباع خواهد بود.

۲- احکام مربوط به خساراتها باید طبق اصول عمومی شناخته شده بین المللی ارزشیابی صادر شود و از جمله تعادل واقعی بین منافع عمومی و منافع اشخاص متأثر، هدف از اقدام، استفاده فعلی و گذشته از اموال، تاریخچه تملک آن، میزان سرمایه گذاری شده، استهلاک، مدت زمانی که شرکت فعال بوده، سابقه سوددهی، میزان سرمایه ای بازگردانده شده، ارزش جایگزینی و سایر عوامل مرتبط را در نظر بگیرد.

۳- دیوان نمی تواند هیچ گونه حکمی در مورد خسارت تنبیهی یا اخلاقی صادر نماید.

۴- در صورتی که دیوان طبق بند (۳) ماده (۱۴) این موافقتنامه حکم نهائی علیه خواننده یا خواهان صادر نماید، دیوان فقط در موارد زیر حکم صادر می کند:

الف) خسارت پولی یا اعاده مال؛ و

ب) هزینه های جریان رسیدگی داورى و حق الزحمه و کلاً طبق این موافقتنامه و قواعد حاکم داورى.

۵- در صورتی که حکم سر وقت توسط خواهان یا خواننده پرداخت نشود، هزینه های مالی تأخیر طبق بند (۲) ماده (۶) این موافقتنامه محاسبه خواهد شد. هزینه های مالی تأخیر در مورد دوره زمانی رویه ابطال حکم اعمال نمی شود.

۶- اگر دیوان تشخیص دهد تردید منطقی وجود دارد که خواهان قادر به پرداخت هزینه های حکم نیست یا به دلایل دیگر آن را ضروری بداند، می تواند قرار تأمین برای هزینه ها صادر نماید.

ماده ۲۲- اجرای حکم

۱- هر طرف اختلاف با رعایت هر رویه اعاده دادرسی حاکم، بدون تأخیر از حکم صادره توسط دیوان تبعیت و پیروی می نماید. طرف اختلاف می تواند خواستار اجرای حکم داورى به موجب کنوانسیون نیویورک شود.

۲- خواهان یا خواننده نمی تواند جز در موارد زیر خواستار اجرای نهائی حکم شود:

الف) نود روز از تاریخی که حکم صادر شده، گذشته باشد و هیچ یک از طرفهای اختلاف جریان اعاده دادرسی، لغو یا ابطال حکم را آغاز ننموده باشد؛ یا

ب) دادگاهی درخواست اعاده دادرسی، لغو یا ابطال حکم را رد یا اجازه داده باشد و درخواست تجدیدنظر دیگری وجود نداشته باشد.

بخش (ت)

حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

ماده ۲۳- حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلافات بین طرفهای متعاقد در مورد تفسیر یا اجرای این موافقتنامه، که از طریق مذاکره یا سایر مجاری دیپلماتیک ظرف مدت

یکصد و هشتاد روز حل و فصل نشود، بنا به درخواست هریک از طرفهای متعاقد جهت صدور حکم یا تصمیم الزام آور، به دیوان داوری طبق قواعد داوری آنسترال، به جز در مواردی که این قواعد توسط طرفهای متعاقد یا این موافقتنامه تغییر یافته باشد، ارجاع می شود.

۲- جز در صورتی که طرفهای متعاقد به گونه دیگری توافق کرده باشند، دیوان متشکل از سه داور خواهد بود، یک داور توسط هر طرف متعاقد انتخاب می شود و نفر سوم، که سر داور خواهد بود، با توافق طرفهای متعاقد انتخاب خواهد شد. اگر دیوان ظرف مدت هفتاد و پنج روز از تاریخ ارسال دعوا به داوری طبق این بخش تشکیل نشود، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری درخواست نماید تا انتصابها را انجام دهد. اگر رئیس دیوان تبعه هریک از طرفهای متعاقد یا به نحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد از نائب رئیس دیوان بین المللی دادگستری برای انجام انتصابات دعوت به عمل خواهد آمد. اگر نائب رئیس دیوان بین المللی دادگستری نیز از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از عضو ارشد بعدی دیوان بین المللی دادگستری که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نباشد برای انجام انتصابات دعوت به عمل خواهد آمد.

۳- هزینه های مربوط به داوران و سایر هزینه های رویه ها، به طور مساوی توسط طرفهای متعاقد پرداخت خواهد شد. به هر حال دیوان می تواند، به صلاح دید خود، دستور دهد سهم بیشتری از هزینه ها توسط یکی از طرفهای متعاقد پرداخت شود.

۴- ماده (۱۹) در مورد داورانها به موجب این ماده اعمال خواهد شد.

بخش (ث)

مفاد نهائی

ماده ۲۴- لازم الاجراء شدن، مدت و خاتمه

۱- این موافقتنامه منوط به تصویب طبق تشریفات مقرر به وسیله قانون هردو طرف متعاقد است و نود روز پس از تاریخ آخرین اطلاعیه طرف متعاقد مبنی بر تصویب آن، لازم الاجراء می گردد.

۲- این موافقتنامه برای یک دوره ده ساله معتبر خواهد بود. پس از آن، همچنان لازم الاجراء خواهد بود تا زمانی که دوازده ماه از تاریخی که در آن هریک از طرفهای متعاقد اطلاعیه خاتمه آن را به طرف متعاقد دیگر ارائه نموده باشد.

۳- در مورد سرمایه گذاری های انجام شده پیش از تاریخ خاتمه این موافقتنامه، مواد (۱) تا (۲۳) برای یک دوره زمانی پنج ساله از تاریخ خاتمه، معتبر خواهد بود، مگر آن که طرفهای متعاقد به نحو دیگری توافق نموده باشند.

۴- به محض لازم الاجراء شدن یک موافقتنامه بین المللی بین طرفهای متعاقد که در آن، دیوان چند جانبه سرمایه گذاری و یا ساز و کار چند جانبه فرجام خواهی برای اختلاف ها به موجب این موافقتنامه پیش بینی شده باشد، بخشهای مرتبط در این موافقتنامه، اعمال نخواهند شد.

در تأیید مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که بدین منظور مجاز می باشند، این موافقتنامه را امضاء نموده اند.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۲۹ دی ماه ۱۳۹۴ (هجری شمسی) برابر با ۱۹ ژانویه ۲۰۱۶ (میلادی) در دو نسخه به زبانهای فارسی، اسلواک و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار می باشند. در صورت هرگونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف جمهوری اسلامی ایران	از طرف جمهوری اسلواک
علی طیب نیا	پیتر کاژیمیر
وزیر امور اقتصادی و دارایی	معاون نخست وزیر و وزیر دارایی

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و چهار ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و پنجم آبان ماه یک هزار و سیصد و نود و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۵/۹/۲۴ به تأیید شورای نگهبان رسید.

علی لاریجانی